

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

Od d. 9 lipca zaczyna się prenumerata na drugie półroczie Tygodnika.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

R O K I.

C Z Ę Ś Ć II.

PETERSBURG.

W D R U K A R N I W O J E N N E J.

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

ROZMAITOŚCI

ROK I. CZĘŚĆ II

PETERSBURG.

W Drukarni Wolskiej

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

Od d. 9 Lipca zaczyna się prenumerata na drugie półrocze Tygodnika.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Petersburg 8 Lipca. 1 t. m. s powodu rocznicy urodzenia N. CESARZOWÉJ, odprawiła się o 11 g. z rana msza uroczysta w kaplicy Zamku Peterhofskiego w obecności NN. PAŃSTWA, WW. XIĄŻĄT NASTĘPCY i MICHAŁA, W. XŻNY HELENY, Xcia Następcy Tronu Szwecji i Norwegii i Xcia Karola Pruskiego. Znajdowali się także Feldmarszałek hr. *Paskiewicz-Erywański*, Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, Jenerałowie, Dwór i wiele znakomitych osób płci obojczy. Po nabożeństwie, przytomne osoby miały szczęście ucałować rękę N. PAŃI. — Wieczorem w pokojach zamkowych była publiczna maskarada dla szlachty i kupców; wieczór zakończył się świetną Illuminacją ogrodów zamkowych. Zjazd był nadzwyczaj liczny; upewniają iż w Peterhofie było w czasie tego święta do 7000 rozmaitych pojazdów — Tegoż dnia uroczyste nabożeństwa odbywały się we wszystkich kościołach Stolicy; wieczorem miasto było oświecone.

— Po otrzymaniu wiadomości o śmierci Jerzego IV, Dwór Cesarski przywdział żałobę na sześć tygodni.

— Przez NAJWYŻSZE rozkazy dzienne (25 Czerwca) Jenerał-Major orszaku J. C. M. Xżę *Dołgoruki* 3, i J. K. M. Jenerał brygady, dowodzący 2 bryg. dywizji husanów wojska Polskiego, Xże *Adam Wirtembergski* mianowani Jenerał-Adjutantami J. C. M. ostatni z nich z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Jenerał-Major *Engelhardt* 4, zostający przy naczelniku 2 dyw. kirasyerów, wezwany został do pełnienia obowiązków Dowodcy Kozaków Orenburskich, na miejsce półkownika *Timaszewa*; (1 Lipca) Naczelnik 21 dyw. pieszej Jenerał-Porucznik Xżę *Eristow* mianowany Senatoren; miejsce jego zajmuje Jen. Por. baron *Rosen* 4, po którym dowództwo 14 dyw. pieszej, bierze liczący się w wojsku Jen. Porucznik *Wielaminow* 5.

— Przez NAJWYŻSZE Reskrypta mianowani zostali kawalerami orderów; S. Andrzeja (25 Czer.) Jenerał-Inżynierów hr. *Opperman*, S. Alexandra Newskiego z brylantami (1 Lipca) Jenerał-Adjutant, Jenerał piechoty *Sukin* 1; S. Alexandra Newskiego (25 Czerw.) Kijowski Wojenny Gubernator Jenerał-Porucznik

Kniaźnin; S. Włodzimierza 2 kl. (tegoż dnia) Jenerał-Krigs-Kommisarz Głównego Sztabu J. C. M. Jenerał-Major *Linden* 1; S. Anny 1 kl. (12 Czerwca) Kijowski Cywilny Gubernator, Rz. R. St. *Katerynicz* (15 Czerwca) Dowodzący odwodową (резервною) brygadą 3 dyw. husarów Jenerał-Major *Kiesmer* i (25 Czerwca) Jenerał-Major orszaku J. C. M. Dyrektor Korpusu Paziów *Kawelin* i Kontr-Admirał *Łazarzew*.

— Przez NAJWYŻSZY ukaz do Kantoru dworu z d. 25 Czerwca, Panna Katarzyna *Czyzerin* mianowana Frejliną J. C. M. W. XIĘŻNY HELENY.

— Przez NAJWYŻSZY Ukaz do tegoż Kantoru z d. 26 Czerwca Sekretarz Kol. *Zagriański*, służący w Wydziale Lekarskim Ministerstwa Spraw Wewn. mianowany Dworzaninem J. C. M.

(J. de S. P. R. J.)

— Przez NAJWYŻSZE Ukazy do Rząd. Senatu z d. 10 Czerwca. Naczelnik oddziału w Wydziale Spraw duchownych wyznań cudzoziemskich, Radca Stanu *Pokrowski*, mianowany Prezydentem Komitetu Cenzury xiąg zagranicznych, z d. 12 Czerwca. Kijowski Gubernijalny Marszałek R. St. hr. *Tyszkiewicz* otrzymuje rangę Rzeczywistego Radcy Stanu i stopień (zvanie) Szambelana J. C. M. z d. 18 Czerwca. Zostający w Ministerstwie Wojny Jener. Major *Lange* 1, wyniesiony zostaje do stopnia Radcy Tajnego, z zachowaniem obowiązków jakie na teraz spełnia w Min. Skarbu, z d. 19 Czerwca. Pełniący czynność Radcy Głównego Zarządu wschodniej Syberyi, Radca Dworu *Kabryt*, mianowany Radcą Kollegialnym.

— Zarządzający Min. Sprawiedliwości P. Sekretarz Stanu *Daszkow*, oznajmił Rząd. Senatowi następne rozkazy Cesarskie: z d. 21 Czerwca. Radca Kijowskiego Rządu Gubernijalnego Assesor Kolleg. *Podoliński* otrzymuje stopień Radcy Dworu, z d. 23 Czerwca. Radca Kolleg. *Przesmycki* przyłączony zostaje do Heroldyi s pensją jaką pobierał będąc Radcą Sądu Głównego Wileńskiego Czasowego Kryminalnego Departamentu, aż otrzyma miejsce, zdolnościom i stopniowi jego odpowiednie.

Ukazy Rząd. Senatu. 1) z d. 26 Czerwca (z 3 odd. 5 Dep.) O zaleceniu Jzbow Kryminalnym i innym

równym im urzędem, aby przysyłały dokładne wiadomości o wieku i urodzeniu ludzi zostających pod sądem kryminalnym. 2.) z d. 28 Czerwca (z Dep. Granicz.) O odkryciu w Symferopolu kommisyy i kantoru mierniczego dla rozgraniczenia ziem Gubernii Tauryckiej. z d. 30 Czerwca (s tegoż Dep.) O pieniądzech wyznaczonych na najęcie mieszkań dla urzędników Symferopolskiej mierniczej kommisyy i kantoru. 4.) z d. 3 b. m. (s 1 Dep.) O ściśletem wypełnianiu ustanowionych prawideł względem strzeżenia i wydawania pasportów dla kupców i mieszczan.

(Gaz. Sen.)

Wyjątki z doniesień o posiedzeniach Akademii Petersburskiej Nauk. z d. 17, 24 Mar. 14, 28 Kwiet. Akademik Wiszniewski złożył opis zorzy północnej 6 Marca b. r. przez niego obserwowanej. — Adjunkt Szmit złożył rękopis grammatyki języka Mongolskiego. Akademia przyjęła na siebie koszt wydania jej s textem niemieckim i rossyjskim i otrzymała Najwyższe zezwolenie, aby ta praca poświęcona była imieniu N. CEsARZA. — Akad. Ostrogradzki doniósł o ukończeniu rozprawy, sur les inégalités séculaires des élémens des planètes. Rozprawa ta ma być przesłaną Instytutowi Francuskiemu. Adj. Mertens złożył wiadomość o swoich pracach nad uszykowaniem porostów i zapowiedział wydanie o nich dzieła mającego się składać s 15 poszytów. Akademia zgodziła się podjąć nakład wydania. — Przysłane przez Ministra Narodowego Oświecenia programma kursu rachunku prawdo podobieństw Magistra Wileńskiego Uniwersytetu Rewkowskiego, Akademia powierzyła do przejrzenia jednemu ze swoich członków. Wydział handlu zagranicznego prosi o opisanie różnic drzewa kampszewego od sinego sandału, s powodu nałożonych różnych na te dwa towary celnych opłat. Adjunkt Mertens złożył zapiskę następującej treści: Mieszkańcy wysp Oceanu spokojnego daleko prędzej robią w Europejskiej cywilizacji postępy, niż narody w głębi wielkich lądów. Anglioy i Amerykanie trudniący się połowem wielorybów, zwiedzając w wyprawach swoich większą część tych wysp, przywożą im mnóstwo wyrobów Europejskiego przemysłu. Prawie można oznaczyć czas, kiedy dawne płody sztuki tych dzikich ludzi, należąc będą do największych rzadkości. Już i teraz prawie niepodobna dostać na Sandwickich wyspach wyrobów, które w czasie ich odkrycia przed laty 50, były w powszechnym użyciu. Za różne części ich odzienia, płacą teraz po 500 hiszp. talar. Europejskie fabryki tłumią tameczny przemysł. S tego względu, Mertens uważa za potrzebne zbierać wszystko z wysp południowego oceanu, s czasów nim je Europejscy żeglarze zwiedzili i zgromadzone przez siebie w podróży około świata rozmaite przedmioty, ofiaruje Akademii na zadatek osobnego muzeum. Do tego daru przyjętego z wdzięcznością od Akademii, przyłożył się także i Litke. Złożone były także inne dary od różnych osób nadesłane: najwięcej ich pochodziło z wyprawy odbytej pod dowództwem Kapitana floty Litke. *Rozprawy czytane przez Akademików:* Ber, sur une dent de Mammouth ou Elephant fossile, semblable à la dent de l'éléphant d'Afrique vivant; i druga sur les espèces du genre Felis, qui se trouvent en Russie. Frähn, Drei Münzen der Wolga Bulgaren aus dem X. Jahrhundert. nach Chr. erläutert. Hamel, myśli o potrzebie pilniejszego zbadania rozmaitych gatunków owadów z ro-

dzaju Oestrus, kryjących się pod skórą zwierząt czworonogich i czyniących ją mniej potem przydatną do użycia na wyroby. Graef, Comparatio linguarum Graecae et Latinae cum slavicus dialectis. Pars grammatica: de coniugatione verbi. Trinius, graminum genera quaedam Continuat. Kupfer, wyjątki z magnetycznych postrzeżeń w podróży na Kaukaz poczynionych. *Wybory.* Prof. Hanstena na członka honorowego. Turczaninowa w Jrkucku na korespondenta.

(Gaz. Pet.)

W pierwszych dniach Czerwca miasto Sewastopol było teatrem wypadku, równie nieprzewidzianego jak strasznego. Pomimo całą dzielność środków przedsięwziętych przez władze miejscowe, dla uchowania Krymu od zarazy grasującej w prowincjach Turcyi Europejskiej i dochodzącej aż do Bessarabii i Odessy, nieprzerwane stosunki, które trzeba było utrzymywać z wojskami po za Dunajem, przyniosły nieznacznie tę klęskę do Sewastopolu; s tem wszystkiem, miary użyte przez rząd do zatrzymania postępów i do zniszczenia zarazy, wkrótce zostały uwięzione pomyślnym skutkiem. Ostatnich dni Maja, już z miasta i niektórych przedmieści zdjęty był kordon zdrowia, którym były opasane, tylko osada (село) *Korabelnaja*, zamieszkała powiększej części przez uwolnionych ze służby majtków i żołnierzy morskich, kończyła jeszcze swoją kwarantanę.

Jakkolwiek zbawienne są środki kwarantany, lud prosty w ogólności póty niewierzy istnieniu zarazy, aż ujrzy wielką liczbę poległych ofiar, a środki ostrożności uważa zwykłe za niepotrzebny, dowolnie nakładany ciężar.

Na kilka dni przed wyjściem terminu naznaczonego dla słobody Korabelnej, kilku chorych umarło tam niespodzianie i postrzeżono że przyczyną ich śmierci była zaraza. Z rozkazu czasowego Wojennego Gubernatora *Statypina*, posłano na miejsce lekarzy, dla obejrzenia i pochowania ciała zmarłej tam kobiety, lecz inne kobiety s przedmieścia do tego ich nie dopuścili. Mieszkańcy osady okazali równy opór, kiedy ich chciano wyprowadzić do przygotowanego obozu, dla oczyszczenia ich domów. Usiłowania władzy miejscowej ku przekonaniu o potrzebie tego środka pozostały bez skutku; 3 Czerwca, o 7 wieczor, zaczęto dzwonić na gwałt i wybuchnął otwarty rokosz, w osadzie i samém mieście. Zbuntowani wołali o zdjęcie kwarantany i otwarcie kościołów, wdarli się ze wściekłością do środka miasta, zamordowali Wojennego Gubernatora Jenerał-Porucznika *Statypina*, Dozorcę Kwarantany Radcę Kollegjalnego *Stulli*, dowodzącę brygady Półkownika *Worobjewa* i Kommissarza *Stiepanowa*; zburzyli i zrabowali domy urzędników Kwarantany i policyi, którzy uszli śmierci jedynie przez rychłą ucieczkę do okopów i na okręty. Besprawia i swawole trwały aż do następnego rana. Lubo w samém mieście było dość wojska do poskromienia buntowników, lecz to, nie mając na ten przedmiot rozkazów i s powodu nieznajdowania się przy niem większej części dowódców, zostawało w zupełnej nieczynności. Szczęściem, przed tym wypadkiem kordon zdrowia został tak wzmocniony, iż s pewnością powiedzieć można, że się żaden mieszkaniec miasta nie przedarł. Natychmiast po otrzymaniu tej okropnej nowiny, Wojenny Gubernator Sewastopolski Admirał *Greigh*, a za nim Jenerał Gubernator Noworossyjski hr. *Woróncow* zjechali na miejsce. Lubo 4 Czerwca wszystko już było wróciło do porząd-

ku, wspomnieni rządcy przedsięwzięli wszelkie środki do zapobieżenia odnowieniu podobnych wypadków i wyniesieniu zarazy za miasto.

Za otrzymaniem o tém doniesienia, CESARZ JMC rozkazał hr. *Woroncowu* wysledzić przyczyny i sprawców powstania i rościagnąć na nich zasłużoną karę. Ustawionej na skutek tego w Sewastopolu Komisji śledczej, mimo krótkiego przeciągu czasu, powiodło się odkryć przyczyny buntu, którego główni poduszczyciele są już w ręku władzy. (J. de S. P.)

— Dziennik Odesski ogłosił ogólną wiadomość o zarazie, którą Odessa w roku przeszłym była nawiedzona. Rzecz dziwna, że jak s. tej wiadomości okazuje się, trwa dotąd mniemanie jakoby tej zarazy wcale nie było, gdyż niewielu ludzi umarło. Jnni znowu sądzą że śmiertelność była daleko większą, niż donoszono w gazetach. Podług obliczeń, które Dziennik Odesski miał sobie od Zwierzchności udzielone, w *Kwarantannie* od 13 Maja 1829 do zupełnego jej ustania, zarażonych było 44, s. tych 39 umarło, 5 wyzdrowiało; w *mieście* i na gruncie miejskim przy pierwszym wybuchnięciu zarazy, które 29 Września ustało, zachorowało 110, umarło 94, wyzdrowiało 16; przy powtórnem wybuchnięciu od 14 Paźdź. zachorowało 129, s. tych 86 umarło, 43 wyzdrowiało. W ogóle więc w mieście i na gruncie miejskim liczba zarażonych wynosiła 259, umarłych 180, ozdrowiałych 59, tak że ze czterech zarażonych 3 umierało, jeden powracał do zdrowia. Początek zarazy w mieście niewiadomy; do portu i do kwarantanny przywozł ją statek Tryton z Austryjacką flagą.

z Warszawy do 10 Lipca. J. C. M. panująca W. Xiężna *Wejmarska* i Jej córka J. K. M. Xiężna *Karolowa Pruska* d. 3 b. m. opuścili Warszawę wracając do Wejmaru.

— N. CESARZ i KRÓL zaszczyścić raczył orderem Orła Białego Hr. *Nadasdy* Ministra Finansów J. C. K. Apostolskiej Mości i Jenerał Porucznika *de Schoeler* Królewsko-Pruskiego Posła przy Swoim Dworze; tym że orderem z brylantami *Chosrewa Paszę* Seraskiera wojsk Ottomańskich i *Mustafę Effendi* Sekretarza tajnego i prywatnego J. Wys. Sułtana. Orderem S. Stanisława 1 klasy Wielkiego Koniuszego Dworu Sasko-Wejmarskiego *Bielke*. Kr. Pruskiego Sekretarza Stanu i prezesa Banku w Berlinie *Friese*, i Jenerał Majorów wojsk Ces. Ross. *Bartholemaus*, *Engelmana* i *Korfa*. 2 klasy Referendarza St. Nadz. Dyrekt. Banku Polskiego *Głuszyńskiego* i Członka Wydziału skarbowego, Radcę nadwornej Kamery Austryjackiej *Habermana*.

— *Sarim Effendi* Radca Poselstwa Tureckiego na Dworze Petersburskim, *Hafiz Aga* Pułkownik jazdy wojsk Ottomańskich, *Namiz Effendi* Pułkownik piechoty, *Bechri Aga* i *Ali Aga* dowódcy szwadronów w wojsku Ottomańskim otrzymali order S. Stanisława 4 klasy.

— Urzędnik służby ogólnej w Kom. Rząd. Przychodów i skarbu *Jozef Minasowicz* mianowany został Referendarzem stanu nadzwyczajnym.

— Podług rozkazów dziennych do wojska Polskiego z d. 30 Czerwca i 5 Lipca NAJJAŚNIEJSZY CESARZ JMC i KRÓL Najłaskawiej ozdobić raczył orderami jak następuje: S. Alexandra Newskiego. Dowódcę

piechoty, Jenerała Piechoty, Jenerał-Adjutanta Hr. *Stanisława Potockiego*. S. Anny klasy 1 s Koroną Cesarską. Dowódcę Dywizyi Gwardii Pułku Strzelców konnych Gwardyi, Jenerała Dywizyi, Jenerał-Adjutanta *Zygmunta Kurnatowskiego*; Dowódcę Dywizyi 1ej piechoty, Jenerała Dywizyi Hr. *Jana Krukowieckiego* i Dowódcę Dywizyi 2ej piechoty, Jenerała Dywizyi *Edwarda Żółtowskiego*. S. Anny 1 klasy. Dowódcę 1ej brygady Dywizyi Strzelców konnych, Jenerała Brygady Konstantego *Przebendowskiego*. Postąpili na wyższe stopnie. Dowódca 1 brygady Dywizyi Gwardii i Grenadyerów Korpusu Rezerwowego, oraz pułku Grenadyerów Gwardii, Jenerał brygady *Franciszek Żymirski*, na Jenerała Dywizyi, z zostawieniem go przy temże dowództwie. Dowódca korpusu, Inżynierów Jenerał Brygady *Jan Malletski*, na Jenerała Dywizyi, z zostawieniem go przy temże dowództwie. Przydzielony został do Suity Najjaśniejszego CESARZA JMC i KRÓLA. Dowódca brygady 3ej Dywizyi 1ej pułku piechoty Strzelców pieszych J. C. K. M. N. 1 Jenerał brygady Hr. *Piotr Szembek*, z zostawieniem go przy temże dowództwie. Przeznaczony został. Dowódca pułku 4go liniowego, Pułkownik *Ludwik Bogusławski*, na Flügel-Adjutanta Najjaśniejszego PANA, zatrzymując dowództwo tegoż pułku.

(Gaz. Pet. Dz. Pow.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Londyn 2 Lipca. Po otrzymaniu wiadomości o zgonie Króla Jerzego IV, książę Wellington udał się w żałobie o 9tej, do Bushy-Park, do Króla Jegomości teraźniejszego. Sir R. Peel posłał do Lorda-Mera Londyńskiego wiadomość na piśmie i o 11 już powszechnie o niej wiedzianno. O południu, Książę Klarencii, dziś panujący złożył jako Król przysięgę, pod imieniem Wilhelma IV, przed Arcybiskupem de Canterbury i Biskupem Londyńskim. Ministrowie w wielkiej paradzi, składali następnie nowemu Panu powinszowania i względne do swych urzędów przywiązane pieczęci, które im Król wszystkim nazad powrócił. Członkowie Izby wyższej złożyli również dnia tego rano przysięgę. O wpół do pierwszej, Król przydawał na radzie tajnej, w której zasiadali wszyscy Ministrowie, Lordowie naczelni sędziowie, Arcybiskupi i wielu Biskupów, mowca i członkowie Izby niższej.

— Oto jest odezwa Króla Wilhelma IV postanowiona na radzie tajnej 26 Czerwca: «Przekonany jestem że podzielenie ziemną szczerze żalność po stracie monarchy, pod rządami którego, jako Regenta i jako Króla, kraj ten w czasie wojennym utrzymał dawną swoją wziętość i sławę, przez długi przeciąg czasu cieszył się szczęściem i pokojem wewnętrznym, i posiadał przyjaźń, szacunek i zaufanie obcych mocarstw. Oprócz straty jaką współ z wami ponoszę i ze wszystkiemi, którzy żyli pod panowaniem tego dobroczynnego i łaskawego Króla, opłakuję nadto śmierć ukochanego i przywiązanego brata, s którym żyłem od dzieciństwa w najrzetelniejszej i najstalszej przyjaźni i któremu winienem najżywszą wdzięczność za względy jego i dobroć dla mnie. Spędziwszy me życie na usługach krajowi i stale się sprawując, śmiem tak mniemać, jak przystało na poddanego i najwierniej-

szego Królewskiego służyć, teraz przez Najwyższego powołany jestem do steru rządu tego potężnego mocarstwa. Przenikniony jestem głęboko uczuciem trudności mego położenia; mam atoli to za sobą, że się przypatrzyłem sposobowi postępowania mego najczcigodniejszego ojca i ukochanego brata i z zaufaniem polegam na radzie i pomocy Parlamentu i na gorliwym jego współdziałaniu, ku osiągnięciu celu moich usiłowań, w utrzymaniu, za łaską Bożką Opatrzności, reformowanej religii tak, jak jest prawem opisana, w strzeżeniu praw i swobód wszystkich klas mego ludu, oraz w pracowaniu na jego pomyślność i uszczęśliwienie.

— Król terazniejszy ozdobił orderem podwiązki Xięcia de Saxe-Meiningen, brata Najjaśniejszej małżonki swojej.

— Król kazał w obecności swojej skruszyć dwie pieczęci z podpisem i cyfrą zmarłego Króla; stempel pieczętny pozostał dawniejszy do nowego urzędzenia.

— Król został obwołany d. 28 w różnych częściach Londynu. J. K. M. w ciężkiej żałobie przybył do pałacu. O 9 był przyjętym przez swych braci Xiążąt Cumberland i Sussex. Xiąże Gloucester i inne znakomite osoby przybyły później. N. P. ukazał się w oknie ludowi i przyjęty był najżywszemi okrzykami.

— Pieśń narodowa: „God save the King” została odmnieniona na: *God save our noble King, William the Fourth we sing, etc.*

— Posiedzenie Izby wyższej 25, nie miało nic interesującego; 26 i 27 wielka liczba Lordów składała przysięgę nowemu Królowi. Dla nieobecności wielkiej liczby członków Izby niższej, posiedzenie d. 25 odłożono do jutra, a posiedzenia 26 i 27 Izby niższej, tak jak i Izby wyższej poświęcone były złożeniu przysięgi. Na posiedzeniu Izby wyższej d. 29 Lord-Kancelarz czytał następny rozkaz Królewski: „William Rex. Król jest przekonany że Izba wyższa czuje tę stratę, jakiej Król J. i kraj ze zgonem brata Jego s. p. Króla doznały, i że podzielać będzie smutek którym J. K. M. z tego wypadku został dotknięty. Król wziął na uwagę stan przedłużonego posiedzenia i położenie interesów, i niemożę, bez szkody dla posługi publicznej, przełożyć Parlamentowi żadnego nowego przedmiotu. J. K. M. ma również wzgląd na brzmienie ustaw, wymagających aby posiedzenia Parlamentu ustawały wraz ze zgonem Króla. W przekonaniu że zwołanie ile można najrychlejsze nowego Parlamentu odpowie interesowi kraju, J. K. M. zaleca Izbie wyższej użyć środków ku posłudze kraju nieodbitych w czasie między posiedzeniem terazniejszym a zgromadzeniem nowego parlamentu.—Xiążę Wellington wniosł następnie zwykły address z oświadczeniem żalu; Hrabia Grey poparł ten wniosek.

— W Izbie niższej, polecenie Królewskie było objawione przez Sir R. Peel, który podał wniosek adresu; poparł go P. Brougham.

— 30 Izba wyższa zastanawiała się nad ostatnią częścią polecenia Królewskiego. Hrabia Grey wniosł sprawę o utworzeniu regencji na przypadek zgonu terazniejszego Króla; następnie przełożył poprawę adresu, aby prosić Króla o wzięcie tej ważnej okoliczności pod rozwagę. Poprawa ta odrzuconą została większością 100 przeciw 56 głosom, po czym address został przyjęty.

— Podobne wniesienie dało powód do długich sporów w Izbie niższej; takąż poprawę podaną przez P. Brougham odrzucono większością głosów 185 przeciw 159.

— 1 Lipca odpowiedź Królewska na adres Parlamentu w wyrazach wielce łaskawych ogłoszoną została obu Izbom.

Paryż 25 Lipca. Podług depeszy telegraficznej z wyprawy Algierskiej, datowanej ze Staoneli i podług innych urzędowych doniesień wojsko francuskie, 19 Czerwca atakowane było przez 80,000 wojska nieprzyjacielskiego z których 20,000 było Turków a 60,000 Beduinów. Liczny ten nieprzyjaciel został odparty; cała artyllerya i oboz w Staoneli, 40,000 franków mnóstwo, wojennych zapasów i 100 wielbłądów dostały się francuzom, — Nazajutrz 6000 arabów na przednich stanowiskach poddało się zwycięzcom; odesłano ich do domów, równie jak i dalsze oddziały które się później poddały — Okręty wojenne *Griffon, l'Alerte i Duncouedic* wspierały wojsko lądowe w czasie ataku przez wojska Algierskie 19 Czerwca wymierzonego na zatoki *Sidi-Ferruch*. Po odparciu nieprzyjaciela francuzi opanowali wszystkie jego stanowiska — Wysadzenie na ląd zapasów idzie śpiesznie; Admirał Duperré posłał do Tulonu wielką liczbę statków, mających przywieść nowe zapasy żywności i wody, gdyż studnie wykopane na półwyspie wystarczają tylko dla wojsk które ją zajmują — Podług listów prywatnych, proklamacya posłana przez Jenerała Bourmont do Koglisów, ściągnęła do obozu francuskiego kilku Szeików, którzy oświadczyli że arabowie pragną najmocniej zrzucić jarzmo Turków i gotowi są odmówić im wszelkiej pomocy. Szeikowie ci mieli umówić się z Jen. Bourmont o sposób w jakim mają w czasie bitwy opuścić ze swemi pokoleniami szeregi wojska algierskiego.

— Hr. *Feutrier*, Biskup Beauvais, Par Francyi i były Minister Spraw duchownych, umarł nagle w Paryżu.

— 30 Czerwca Król dawał posłuchanie Wielkiemu Marszałkowi Dworu Ross. hr. *Litta*.

(*J. de St. Pet. Gaz. Pet.*)

— Wybory w ogólności idą pomyślnie dla opozycji, albo raczej dla większości rozwiązanej izby. Na 177 wyborach wiadomych po 27 Czerwca Ministerium otrzymało tylko 51 przyjaznych sobie deputowanych.

(*Zusch.*)

— 30 Czerwca odbyło się przyjęcie nowowybranych członków Akademii Francuskiej Jener. Segur i Pongerville, którym Arnault i Jouy odpowiadali. Predmiotem wszystkich czterech mów była kłótnia o romantyczność i klasyczność. Napadniona przez czterech takich szampierzy romantyczność, musiała uleść zaocznemu wyrokowi.

— Donoszą z Magnezji (w Natolii) z d. 8 Maja że pora roku jest bardzo przyjazna płodzeniu się szarańczy i że już ukazały się roje tego owadu daleko liczniejsze niż lat zeszłych. Lękają się nie tylko o zasiewy zbożowe, lecz i o zdrowie mieszkańców, wiadomo bowiem iż zjawienie się większej niż wyzkle ilości szarańczy, kończy się często na zarazie.

(*Gaz. Pet.*)

Berlin. Domysły nieraz już powtórzone, że wakująca Grecka sukcesja po Xięciu Leopoldzie Koburskim przejdzie na jednego z Pruskich xiążąt, zdają się być nie tylko zawczesne, lecz nawet bezzasadne. Nie wiemy o żadnym z naszych xiążąt, któryby się tak łatwo skłonił

do zamienienia swego krajowego, wysokiego stanowiska, na obce i wątpliwe.—Projekt utworzenia tu nowej politycznej gazety nie przyszedł do skutku. Natomiast jawność rzeczy krajowych, której jeszcze dotąd przepisy cenzury stały na zawadzie, ma być więcej rozszerzona.

(Zusch.)

Norymberga 1 Lipca. Cesarsko-Rossyjski Poseł przy Dworze Hiszpańskim, Radca Tajny *Oubril* przybył tu od dni dwóch z Madrytu i za kilka dni wyjeżdża z rodziną swoją i orszakami do Petersburga.

Drezno. Przy obchodzie uroczystości protestanckiego wyznania, 24 Czer. ktoś niewiadomy stanąwszy na starym rynku przed przezroczami wystawiającymi Lutra i Melanchtona, głośnie cisnął na nich obelgi. Lud pobił okna domu, do którego skrył się zuchwalec.

Od Menu 4 Lipca. Izba deputowanych W. Xięstwa Heskiego przyjęła 35 głosami przeciwko 8, wniosek Posła E. Hofmana ściągający się do wolności druku.

(Zusch.)

TURCJA, Belgrad 21 Czerwca. Listy z Sofii 14 Czerw. opisują okropny stan prowincji Albanii, Macedonii i Rumelii; zupełny bezrząd tam panuje; a zamieszkali w tych krajach Grecy są jego ofiarami. Turcy dzielą się na dwie partje które po kolei biorą górę jedna nad drugą. Najsilniejsza strona jest *Seliktar-Pody* otwartego wroga nowego Rządu Rumelii *Reszyda-Mehmet-Paszy*, byłego wielkiego Wezyra. Na czele drugiej partji jest *Wieliko-Jace* nieprzyjaciel Pody i stronnik Rządu. Dowodzący ci, dla przywabienia ku sobie stronników, pozwalają ludowi wylewać się na wszelkie bezprawia. Ten powszechny bezrząd przypisują mianowaniu Rządcą Rumelii byłego Wezyra, który stracił wszelką powagę i ściągnął na siebie nienawiść narodu, widzącego w nim głównego sprawcę nie pomyślnych ostatniej wojny wypadków.

Egypt. Podróżni zapewniają że się powiodło Egypcijskiemu Vice Królowi powściągnąć Beduinów od rozbójstwa. Dał im pastwiska, przyjął ich do swojej służby. Można teraz bez ochrony bezpiecznie aż do Nubii podróżować. Wprawdzie ściąga się to tylko do Beduinów którzy przeszli do Egiptu, lecz i tak nawet sprawienie takiej zmiany przynosi zaszczyt Vice-Królowi.

AMERYKA. W Anglii otrzymano wiadomości z *Vera-Cruz* po 10 Maja. Kongres Meksykański zamknięty został 15 Kwietnia. Przyjęto na nim postanowienie utrzymywania całości kraju. Rząd wiele miał trudności w urzędzeniu wydziału skarbu—Zamieszki domowe zdają się uspakajać—Zawarto ugodę z S. Luis de Potosi; Yukatan tylko trwał zawsze w swoich żądaniach centralizacji.

— Podług doniesień otrzymanych z Kartagenu po 2 Maja, potwierdziła się wiadomość o mianowaniu Bolíwara dożywotnim Prezydentem.

(J. de St. Pet. Gaz. Pet.)

WIADOMOŚCI HANDLOWE i PRZEMYSŁOWE.

Petersburg 8 Lipca. Po dzień 2 Lipca weszło do portu Kronstadtskiego 653 okrętów, wyszło 393. Do Rzyckiego po 26 Czerwca weszło 519, wyszło 399. Do Odes-

kiego po dzień 21 Czerwca weszło 442, wyszło 388 okrętów.

— Wydział handlu wewnętrznego ogłasza: iż na mocy 4 punktu *NAJWYŻEJ* zatwierdzonej 26 Marca b. r. tabelli towarów, których przywóz został dozwolony i tych od których pobierane dotąd cło zostało niższe lub podwyższone, z rozkazu P. Ministra skarbu, na nowo wyszły z druku uszykowania (*примѣненія*) i objaśnienia i przekazują się u Dozorczy drukarni wspomnianego Wydziału i na wszystkich Komorach celnych i zastawach; cena exemp. 3 rub. as.—Rzeczony Wydział zalecił przy tym wszystkim Komorom celnym, ażeby od tych towarów, które zostały przywiezione przed wydaniem takowych objaśnień, lecz od których cła jeszcze nieopłacono, pobierać takowe podług uprzednich uszykowań, w razie jeżeli nowemi prawidłami opłaty zostały zwiększone i na odwrot jeżeli opłaty zostały niższe. Gdyby zaś przywiezione i oznajmione zostały w Komorach celnych, przed otrzymaniem tych nowych prawideł, takie towary, które podług dawnych uszykowań mogły podchodzić pod artykuły zabronione, podług nowych zaś należą do dozwolonych, w takim razie wypuszczać je stosownie do nowych uszykowań.

— Na Petersburskiej giełdzie 30 Czerwca przedawano Kawę Jamańską od 42 do 45 r. Hawańską od 35 do 37 r. Indygo średnie dobre od 245 do 270 r. Halipolską oliwę po 19 r. Krap holenderski 1 gatunku od 35 do 37 r. Bawełnę orleńską po 30 r. Żółte drzewo po 23 r. Angielską cynę po 28 r. Ołów po 48 r. za pud na gotowe. Maderę po 700 r. Rom od 122 r. 50 k. do 138 r. Porter po 310 r. Wino teneryjskie po 475 r. na gotowe.

— Postanowienie Rządu Gubernialnego Ryskiego 31 Marca b. r. zastrzega; że żydzi s Polskich gubernii swoje produkta krajowe, mogą tylko Ryskim obywatelom przedawać. Przybywający s płytami i strugami mogą bawić w Rydze przez cały czas żegluga; inni nie dłużej, nad cztery tygodnie. Nie mogą wdawać się w ugody na dostarczenia, ani w handel wexlowy, tylko z Ryskimi obywatelami. Mogą mieć czeladników (*прѣмащѣ*) ale tylko żydów. Wolno im zakupować kolonialne i inne niezabronione zagraniczne towary na wywóz, ale nigdy nie mają wystawiać w Rydze na sprzedaż kramarskich towarów, ani nawet na statkach. — Życzylibyśmy wiedzieć czy żydzi nie Polscy podpadają także podobnym w obrótach swoich ścieśnieniom?

— W Mitawie wyszło pismo o potwierdzonem przez N. CESARZA urzędzeniu Kurlandskiego kredytowego stowarzyszenia. (*Geschichtlich vergleichende Darstellung über das zeitgemäss zu realisirende Allerhöchst bestätigte Reglement des Kurländischen Kredit vereins, von Ernst von Rechenberg-Sinten. 1850.*) Pierwszy oddział tego pisma opowiada dawniejsze starania o polepszenie kredytu w Kurlandji i o urządzenie kredytowego stowarzyszenia. Początek ich sięga 1815 r. kiedy skutki kontynentalnego systematu od 1809 r. handel zachwiał, a później wkroczenie francuskie, starodawny byt dobry prowincji zniszczyło. Drugi oddział porównywa przepisy urządzenia ze zmianami wartości ziemi i s przykładami kredytowych stowarzyszeń Pruskiego, Estońskiego i Inflantskiego. Zdaniem Autora terazniejsza niskość wartości ziemi jest rękojmnią, że teraz zakładane kredytowe stowarzyszenia, będą mogły nadal trwać same przez się bezpiecznie.

Trzeci oddział rozprawia o zgodności przepisów stowarzyszenia ze stanem Kurlandii. Autor utrzymuje że teraz darowany ze szczodrości Monarszej mały fundusz więcejby sprawił niż wysypane przed 20 laty miliony. Inflantskie kredytowe stowarzyszenie dostało z łaski Cesarza Alexandra 300,000 talar. 1,137,500 r. sr. i 4,000,000 r. ass. Estońskie 500,000 r. sr. i 4,650,000 r. as. w sposobie pożyczki. Przed kilką laty była podobno mowa o stowarzyszeniu kredytowym w Litwie—Gdzież wiadomość o tém? Czy jej kto nie zechce Tygodnikowi udzielić?

— Francuz Vassal osiadły w Krymie ma tam trzode 60,000 prawdziwych merynosów. Urządził wielką pralnię wełny: z wydanych 16 gatunków za pud najlepszej wziął w Paryżu 350 r.

— Powiadają o nowym wynalasku maszyny do ogrzewania mieszkań bez ognia: maszyna ta ma być bardzo prosta, składa się tylko z dwóch kół równoległych, obracających się z wielką szybkością w przeciwnie strony.

Przyczyny upadku cen zboża. W wydawanym po Duńsku w Kopenhadze piśmie pod tytułem *Skilderie*, wyliczone są następujące ośm ogólnych przyczyn upadku cen zboża: 1) Zboża północnej Ameryki; Stamtąd wychodzi dwa miliony beczek corocznie, które zaopatrują się Indyje zachodnie i południowa Ameryka; transporta te sięgają nawet do morza śródziemnego, Anglii i Norwegii 2) Ziemie nowo-uprawne w Rosyi i Polsce. 3) Wydoskonalenie uprawy ziemi. Od lat 20, powiada autor, takie uczyniono postępy w Rosyi, Polsce, Prusiech, Danii, Szwecji i nawet może we Francji, że w tych krajach zbiór zboża jest teraz we dwoje większy od tego, jaki był na początku wieku. 4) Wprowadzenie kartofli, zastępujących po części zboża. W samej Danii używanie kartofli oszczędza rocznie do 500,000 beczek wszelkiego ziarna. S tego Królestwa wywożą teraz zboża o półtora miliona beczek więcej niż przed tem. 5) Pokój powszechny; 6) Systema zabraniająca (prohibitif) które zakazuje przywozu zboż z zagranicy do Anglii, Francji, i Hiszpanii. 7) Niedostatek drogich kruszców. 8) i nakoniec kilkoletnie, bez przerwy po sobie następujące urodzaje.

Londyn. Ostatnich dni Czerwca cło od zagranicznej pszenicy zostało niższe o 1 szyl, 3 penty, od Owsa 1 szyl. 6 penty, a pierwszych dni Lipca, od Pszenicy o 1 szyl. jeszcze, od Grochu zaś o 1½ szylinga.

Lubeka 23 Czerwca. Z liczby przeznaczonych 200 akcji po 1000 rejchst. na urządzenie dwóch parowych statków, dla ciągłej komunikacji między tem miastem a Petersburgiem, rozebrano już 190 akcji. Jeżeli się uda nabyć statki w Anglii, przedsięwzięcie to w tym jeszcze roku przywiedzone będzie do skutku.

z Warszawy. Dla ułatwienia handlu xięgarskiego, wypuszczone zostały bilety ogólnej prenumeraty na wszystkie dzieła stereotypowe. Bilet po zł. 25 w książkach, sprzedaje się po zł. 20 w gotowiznie; Xięgarnie: Glucksbearga, Kermena i Brzeziny przyjmują takowe bilety w nominalnej wartości za wszystkie polskie dzieła podług ceny katalogowej, kupujący przeto za bilety zyskuje 20 od 100. Bilety sprzedają się w drukarni Stereotypowej.

— Z dniem 30 Czerw. b. r. kompanija handlowa w Warszawie pod firmą Mintz et Horowitz, rozłączyła się; od dnia zaś 1 Lipca b. r. wszelkie czynności bankierskie, negocjacyjne i kommissa, wyłącznie pod imie-

niem Horowitza i na rachunek jego własny prowadzone będą.

— Kurjer Polski ogłosił uwagi Klemensa M. o nowo założonej osadzie fabrycznej Błędów, w powiecie Czerskim położonej. Byt tej osady ma się należeć gorliwym staraniom dziedzica Marsz. Zagórskiego, których skutkiem dziś Błędów liczy 25 rodzin sukienników, postrzygacza, farbiarza, 20 fabrykantów wyrobów bawełnianych i wielu innych trudniących się wyrabianiem obrusów, serwet, płócienek i t. p. Przydać do tego należy dwie przez samego dziedzica utrzymywane fabryki, jedną wyrobów jedwabnych i półjedwabnych, drugą porturu i piwa Angielskiego. Z zastanowienia się nad tem P. M. wpada na dalsze wnioski tak mówiąc. «Podług pism urzędowych, mieliśmy s końcem roku 1828, warstatów 5,215, które w ogóle dostarczyły na rok wyrobów różnych wełnianych 7,286,574 łokci; a zatem samego sukna mogły wyrobić 6,500,000 łokci rocznie. S tego potrącić wypada około 500,000 łokci rocznie na potrzeby wojska wraz z oficerami i przynajmniej 100,000 postawów, czyli 3,000,000 łokci, które wychodzą do Rosji; pozostaje więc na wewnętrzną konsumpcję Królestwa 3,000,000 łokci, którego gdy ludność wynosi przeszło 4,000,000 prócz wojska, nie wypada więc licząc w przecięciu jak prawie 1/3 łokcia na głowę rocznego roschodu. — W dzisiejszym stanie włóścianin nasz, odziany grubą sukmaną, którą ręce jego towarzyszyki ubóstwa utkały, martwym jest dla handlu i przemysłu narodowego; bo oprócz jednej soli, wódki, i czapki z baranków siwych, którą na jarmarku od Żyda kuśnierza kupuje, nie już prawie więcej od społeczeństwa towarzyskiego nie potrzebuje: biorąc więc w przecięciu, ledwie może trzy grosze na dzień na głowę liczyć można, które wchodzi w masę pieniędzy zasilających przemysł. Nie cieszcie się więc właściciele dóbr, przy liczeniu waszych dochodów s propinacji; jest to gorzej jak grosz wdowi; bo grosz dwóch całych pokoleń chłopskich, grosz ojczyzny waszej, odebrany ojcu rodziny, który nie mając żadnej własności, co by go przywiązywała do ziemi, za której jednak obrobną krew przelewa, oddaje w karczynie za wódkę to, co powinienby obrócić na ukształcenie moralne dzieci, i uczynienie ich godniejszymi usług Monarchy i kraju. Oświećcie raczej włóścianina, i dopomóżcie mu, aby przyszedł do posiadania czego własnego i ujrzał siebie być członkiem towarzystwa społeczeńskiego; z dostatniejszym stanem, wrodzona jest człowiekowi chęć lepszego życia.»

KURS WEXLOWY I PIENIĘŻNY.

Petersburg 4 Lipca.

Na Londyn	na 3 mies. pens.	10 $\frac{11}{16}$, $\frac{21}{32}$, $\frac{5}{8}$.
— Amsterdam	— 65 dni. cen.	54.
— Hamburg	— 65 dni. sz. bko.	9 $\frac{1}{2}$ $\frac{25}{32}$.
— — — — —	— 5 mies.	9 $\frac{25}{32}$.
— Paryż	— 3 mies.	113, 113 $\frac{1}{2}$.
Rubel srebr.		3 r. 66 k.

(J. de St. P. Gaz. Han. Wiad. han.)

HYDROGRAFIJA.

KANALY ŁĄCZĄCE MORZE CZARNE Z BALTYSKIEM (*).

Morze Czarne połączone jest z Bałtykiem kanałami: *Berezińskim*, *Ogińskim* i *Królewskim*. Żegluga kanałem Berezińskim zaczyna się w porcie Chersońskim na morzu Czarnym u ujścia Dniepra, którego źródło wychodzi z obszernych bagien znajdujących się w powiecie Białym (Бѣлой) Gubernii Smoleńskiej, pokrytych lasami i otoczonych wzgórzami Alańskimi. Rzeka ta, przechodząc przez Guberniją Mohilewską oddziela prawym brzegiem Guberniję: Mińską, Kijowską i Chersońską od Mohilewskiej, Czernigowskiej i Połtawskiej; przechodzi później przez Guberniją Ekaterynosławską, i przed wpadnięciem do morza oddziela Guberniją Chersońską od Taurycyckiej, tworząc pomiędzy fortcami Kimburską i Oczakowską, odnogę której długość wynosi 6 wiorst, a szerokość jest zmienna od 3 do 10 wiorst.

Dniepr mający 1550 wiorst długości, nie wszędzie jest zarówno zdalny do żeglugi. Między kolonią Kamienską o 7 wiorst od Ekaterynosławia i kolonią Kaczki znajdują się na nim rapy rościągające się na 70 wiorst; barki obciążone przebywają się tylko w czasie wiosennym i główna katarakta nazywa się Nienasytce. Z licznych rzek wpadających do Dniepra najważniejszą dla komunikacji jest Berezyna, która płynie w powiecie Borysowskim Gubernii Mińskiej, i przyjmuje do siebie rzekę Sergucz wychodzącą z jeziora Pława znajdującego się w powiecie Lepelskim Gubernii Witebskiej. Jezioro to, odległe od jeziora Beresztu na 8 wiorst, połączone jest z nim kanałem Berezińskim, przez który wchodzi barki do Beresztu wpadającej do Essy, z Essy do jeziora Lepelskiego, skąd wypływa Ulla, główna z rzek wpadających do Dzwiny zachodniej. Dzwina zachodnia bierze swe źródło z jeziora Dzwinić na pograniczu Gubernii Pskowskiej i Twerskiej, powiększa się przechodząc jezioro szerokie znacznej głębokości Ochwat-Jadeńskie, dalej oddziela Guberniją Pskowską od Twerskiej, Smoleńską od Witebskiej, przechodzi wielką część Gubernii ostatniej, dosięga granic północnych Gubernij Mohilewskiej i Mińskiej a wychodząc z miasta Dżisny, tworzy granicę między Gubernijami Witebską i Mińską, Inflantką i Kurlandką, i wpada nareście w odnogę Ryską, blisko miasta tegoż imienia, tworząc w swoim ujściu port wygodny handlowy.

Ażeby dać dokładniejsze opisanie systematu Berezińskiego rozdzielimy na 5 części, rzeki, jeziora, i kanały składające ten Systemat.

Pierwsza część zaczyna się przy mieście Borysow na Berezynie, rościąga się do 54 wiorst wzdłuż tej rzeki, aż do jeziora Paliku, utworzonego przez Berezynę i inne małe rzeczki. O dwie wiorsty od tego jeziora znajduje się wieś Kopat, gdzie wykopany jest w kierunku linii prostej, kanał aż do jeziora. W tej części Systematu nie ma żadnych robot sztucznych.

Druga część rościąga się po rzece Sergucz na 36 wiorst, zaczawszy od jeziora Palik aż do wsi Donżericz.

Do niej należą jezioro Palik, przedłużenie Berezyny do miejsca w którym przyjmuje rzekę Sergutę wychodzącą z jeziora Manca, kopany kanał wzdłuż Serguty i część tej rzeki do wsi Donżericz. Ten ostatni kanał zaczęty w r. 1804 ma długości 8 wiorst i 300 sążni, szerokości zaś 7 sążni u dna a 10 na powierzchni; znajdują się na nim trzy sluzy drewniane o jednym upuście długość jednego upustu jest 107 stop, a szerokość 30.

Trzecia część tego systematu zawiera, resztę Serguty jezioro Manec, mające naturalną komunikacyą z jeziorem Pława, kanał połączenia, jezioro Beresztu, i część rzeki Beresztu do kanału Werebka; wszystko to rościąga się na 26 wiorst. Kanał połączenia między rzekami Pława i Beresztu ma 7 wiorst 36 sąż. długości, 10 sążni szerokości u dna. Ma on 5 sluz. Kanał ten był zaczęty w r. 1799 a ukończony 1824.

Jezioro Pława połączone z jeziorem Oseticz tworzy punkt rozdziału Berezińskiego kanału. Jezioro to jest o 30 stop nad poziomem Berezyny a o 130 stop nad poziomem Ulli.

Czwarta część Systematu, na 33 wiorst przestrzeni zawiera kanał Werebski między Beresztą i Essą, Essą z jeziorem Procha, pierwszy kanał Lepelski, jezioro Lepelskie, jezioro Białe, drugi kanał Lepelski i część Ulli do wsi Grodieniec. Kanał Werebski długi na 2 wiorsty i 30 sążni ma 3 sluzy o jednym upuście. Pierwszy kanał Lepelski wykopano dla połączenia zalewu Essy, który tworzy jezioro Procha, z wielkim jeziorem Lepelskim; jedna jest sluza na tym kanale. Drugi kanał Lepelski wykopano w małej odległości od miejsca w którym Ulla wychodzi z jeziora Lepelskiego, dla uniknięcia przejść niewygodnych po tej rzece; ma on także jedną sluzę.

Piąta część Systematu zaczyna się blisko wsi Grodieniec a kończy się blisko wsi Demidowicz położonej nad Ullą, o 24 wiorst od pierwszej. Do tej części należy kanał Czachnicki, wykopany blisko miasta tegoż imienia, ażeby dać prosty kierunek rzece Ulli, która w tym miejscu robi znaczny zakręt i na tym kanale znajdują się dwie sluzy.

Kanałem Berezińskim przechodzą do portu Ryskiego płyty z drzewa znajdującego się w wielkiej obfitości w Gubernijach Mińskiej i Wołyńskiej. Przechodzi także pewna liczba barek znanych pod imieniem *Bajdaków* *Pół-Bajdaków* naładowanych od 4 do 10 tysięcy pudów; *Dombarow* naładowanych od 1200 do 2800 pudów, i *Dubkisów* naładowanych od 500 do 800 pudów. Cena średnia towarów przechodzących rocznie przez ten kanał wynosi do 738,000 rubli.

Drugą komunikacyą morza Czarnego i Bałtyckiego daje Dniepr z Niemnem, z rzekami do nich wpadającymi; te dwie rzeki połączone są kanałem zwanym Ogińskiego od imienia Hetmana Polskiego który go kopać rozkazał; ze śmiercią jego, roboty były przerwane, a później zupełnie zarzucone. Po przyłączeniu Litwy do Rosyi rząd zwrócił uwagę na środki potrzebne do ukończenia tego przedsięwzięcia. Roboty były zaczęte powtórnie w 1798 r. a kanał ukończony w 1804.

Żyźne okolice gubernii: Podolskiej, Wołyńskiej, Mińskiej i Liwońskiej dostarczają swoich płodów do portu Memelskiego za pomocą kanału Ogińskiego oży-

(*) Wyjątek z rozprawy o hydrografii Rosyi Majora Trofimowicza, ogłoszonej w Dzienniku Dróg Komunikacyi. (Journal des voies de Communication.) Petersburg 1829. N. 13.

wiającego handel tych gubernii; kanał ten ułatwia także transporta wojenne ze środka Rossii do gubernii pogranicznych.

Barki, idą Dnieprem do miejsca w którym wpada do niego rzeka Prypec utworzona przez połączenie licznych bagien i strumieni w guberniach Mińskiej i Wołyńskiej, przechodząca wiele powiatów tych gubernii i kończąca się w powiecie Radomyślskim gubernii Kijowskiej. Dalej, płyną po Prypeci do ujścia Jaskoły która przechodzi przez Gubernie Grodzieńską i Mińską i wpada do Prypeci. Jaskoła łączy się kanałem Ogińskiego ze Szczarą, przechodzącą gubernie Mińską i Grodzieńską, i wpadającą do Niemna; ta ostatnia rzeka ma swój początek we wsi Dołginowiczach w powiecie Umiańskim gubernii Kijowskiej, przechodzi przez gubernie Mińską, Grodzieńską, Wileńską, oddziela dwie ostatnie od Królestwa Polskiego, i nareszcie wchodzi do Prus, w których licznymi gałęziami wpada blisko miasta Memla do odnogi morza Bałtyckiego, Fridrishaff.

Kanał połączenia ma około 45 wiorst długości, 52 stopy szerokości i 6 stopgłę bokości; spad do Jaskoły zawiera 52 stopy; ale z drugiej strony punktu rozdziału, poziom kanału jest tenże sam co i Szczary z którą się łączy o dwie wiorsty od swego wodozbioru (bassin). Punkt rozdziału zawiera jezioro Wygonowskie, które zasilone topniejącymi śniegami, i powiększonemi w czasie wiosennym wodami strumyków do niego wpadających, ożywia część wyższą kanału między dwiema sluzami będącą i całe jego ramie spuszczone się do Jaskoły. S tytu jednej ze sluzów znajduje się jezioro Wulko, należące do systemu tego kanału; na niem zbudowano 10 sluz drewnianych, które robią się dopiero powtórnie stosownie do nowego lepszego projektu. Upusty tych sluz będą 92 stopy długości a 16 szerokości. Głębokość wody w ostatnim jest 4 stopy 5 cali.

J. K. M. głównie zarządzający wodną komunikacją, postrzegłszy, w czasie opatrywania kanału Ogińskiego w r. 1825, niektóre niedogodności w przejściu płytkich miejsc i zakrętów Szczary, rozkazał podać nowy projekt dla odbudowania 3 małych sluz zepsutych czasem, i zrobienia pięciu nowych; dla wykopania w niektórych miejscach kanałów prostujących kierunek rzeki, i nareszcie dla wzięcia innych pomocniczych sposobów. Projekt robi się dopiero i wkrótce ma być ukończony.

Na tym kanale przechodzą barki mające 12 sążni długości, 2 sążni szerokości, i pogrążone o 3 stopy w wodzie. Większa część towarów, jakimi są, różne gatunki zboża, sol, siemie, potaż, przewozi się na płytach drewnianych które same głównym są przedmiotem idącym do Memla. Wartość towarów przechodzących tą drogą wynosi do 1,600,000 rubl.

Trzecią komunikacją daje kanał Królewski w powiecie Kobryńskim gubernii Grodzieńskiej, który wziął swe imię od ostatniego Króla Polskiego, z którego rozkazu zaczęto go kopać, między Piną wpadającą do Prypeci i Mukołowską do Muchawca; ta ostatnia rzeka wchodzi do Bugu zachodniego, który wpada blisko Brześcia Litewskiego do Wisły, biorącej swój początek w górach Karpackich w Węgrzech, i przechodzącej przez ziemię należącą dawniej do Rzeczypospolitej Krakowskiej, przez

Królestwo Polskie i wpadającej do morza Bałtyckiego trzema ramionami: sktórych Nogat i Altweihsel wchodzą w długi port tego morza zwany Frischaff.

Po wykopaniu 55 wiorst i 450 sążni tego kanału, wojna i niedostatek pieniędzy były przeszkodami ówczasowemu rządowi Polskiemu do ukończenia tej roboty. Kanał Królewski aż dotąd nie jest całkowicie ukończony, i żegluga na nim trwa tylko w czasie wielkich wiosennych wód płytami drewnianymi i niektórymi barkami obładowanymi zbożem.

J. K. M. Głównie zarządzający wodną komunikacją zwiędając w 1825 r. ten kanał, wskazał sposoby dla zrobienia go zdutym do żeglugi każdego czasu. Na ten koniec, postanowiono zbudować cztery sluzy na Muchawcu, cztery także na kanale połączenia i jedną na Pinie. Oprócz tego, dla dostarczenia wody do punktu rozdziału, przedsięwzięto zbudować wodociąg od jeziora Białego, znajdującego się na 14 wiorst od punktu rozdziału, sprostować zakręty na Pinie kopanemi kanałami i pokopać kanały w miejscach przedstawiających trudności w żegludze. Tym sposobem produkta gubernii Litewskich będą z łatwością przewożone do Królestwa Polskiego.

ROZMAITOŚCI.

— *O charakterach Fizyologicznych Europejskich pokoleń.* Śledzenie charakterów Fizyologicznych rozmaitych ludzkich pokoleń, które w przeszłym wieku zajmowało uczonych, dla wielu innych, tyleż lub bardziej jeszcze interesujących przedmiotów, w jakie nówsze obfitowały czasy, zaniedbanem dotąd zostało—Uwaga wszakże cech zewnętrznych, ludów zasiedlających ziemię, nie na czem tylko zaspokojeniu ciekawości się kończy: badanie to bowiem oprócz znacznych dla Historii naturalnej człowieka pożytków, jeszcze wiele prawd historycznych odkrywa, wiele błędów prostuje, wielu domysłom nadaje pewność. Aby jednak rzeczne śledzenia pożytecznymi były, potrzeba iżby badacz iroźnostronnie wiadomościami i duchem obserwacyjnym był obdarzony. Takim właśnie w ostatnich leciech był Edwards Anglik, a po nim lekarz Francuski Lombard. — Ci, zwiędając wiele krajów Europejskich, w celu porównania z sobą zewnętrznych cech ich mieszkańców, zbliżyli wypadki z historii naturalnej powzięte, do tych jakie nam historia podaje — A że trudno jest robić uwagi nad tak zmiennym jak fizyognomia człowieka przedmiotem, i że słowne opisy niedostatecznymi zazwyczaj bez rysunku bywają; P. Lombard tedy sprostował opis *konturów*, czyli obwodów głowy człowieka, wyrażając dowcipnie skład twarzy przez *Pięciokąt*, którego linia górna pozioma zaczyna się u nasady włosów, dwie boczne pionowe od skroni do kątów szczęki niższej zbiegają, dolne naostatek ukośne u podbródka się kończą. (*) Rozmaitość nachyleń boków pięcio-

(*) Rodak nasz i śmiały tutejszy artysta P. Józef Oleśkiewicz, dawno przed P. Lombard, kontury głowy ludzkiej w porównaniach fizyologicznych przez dwa *sześciokąty* podstawami na linii oczowej z sobą związane wyrażał. W rzeczy samej, wymienione figury daleko trafniej i wybitniej różnice zasadnicze rysów głowy malują.

kata daje dobre wyobrażenie o kształcie twarzy; rysy zaś pojedyncze łatwiej słowami wyrazić się mogą. Podług niego przeto, pięciokąt twarzy Sławiańskiej jest regularny. Prusaków bardziej u góry do kwadratu podobny. Czechy, Rosyjanie, Polacy, mają mieć dolną szczękę szeroką i wielką, u podbródka zakończoną poziomo. W Fizyognomiach Paryżanów, mieszkańców Lille, St. Quentin, aż do Cambray nie znalazł Lombard odznaczających się rysów. Lud od Cambray aż do granicy Belgów ma twarz długą, nos orli, brwi łukowate, brózdę od nosa do podbródka idącą wyraźną, czoło wysokie, głowę owalną, gębę wielką, usta mięsiste, włosy i oczy ciemne, wzrost znaczny. Stamtąd zaczynają się już osadnie i krępe ciała Flamandzkie, a twarze takie jakie nam Teniers w swoich obrazach zostawił. Holendrzy mają rysy Belgickie, włosy tylko są światłe i oczy niebieskie. Cechy jednak Flamandzkie nie w całym Belgiku widzieć się dają. Są bowiem okolice Wallońskiemi zwane których mieszkańcy mają twarz długą, głowę owalną, nos orli, i wszystkie rysy do Kameracenskigo (Cambray) ludu podobne. Zbliżają ich tak powierzchowne cechy jako i historyczne podania do dawnych Cimbrów (Kimris) których Edwards opisał. Ci ostatni żyli około ujść Sekwany i Renu, często robiąc wycieczki na Francję i pobliskie Włochy — Język Walloonów podobny jest do *Patois* i ma za zasadę język Łaciński, tak jak Flamandzki źródło swe w Teutońskim znajduje — Lud Akwisgranu, Kolonii, Bonn, Moguncji aż do Bazylei i Argowii różni się od wymienionych już ludów twarzą okrągłą, włosami światłemi, niebieskimi oczyma, skórą delikatną, cerą rumianą, jagodami wystającami, policzkami zaokrąglonemi, nosem piramidalnym, ostrym, bez garbu, i średnim wzrostem. Toż o Wirtembergu powiedzieć można — Lud Bawarski liczy trzy oddzielne charaktery twarzy: 1) Srodek tej krainy, Ratisbona, Monachium, Auspurg, okazują rysy podobne do mieszkańców nadbrzeżnych Renu. 2) Około granic Tyrolu lud jest rosły, twarz długą, nos prosty, oczy duże, brwi i włosy ciemne, gębę wielką, rowek nosowy wyraźny mający. 3) Trzecia klasa, najmniej liczna ma głowę przedłużoną, nos wystający, garbaty, ostro zakrzywiony, wargę wyższą i podbródek wystają tak, że u starych broda do nosa się zbliża. Mieszkańcy północnych Niemiec są dużejgo wzrostu, oczu niebieskich, włosów światłych lub rudych, nosa prostego, gęby małej, podbródka wystającego; Twarz dla małych szczęki niższej rozmiarów, trójkątną się zdaje, głowa zaś czworoboczną ma postać, słowem jak rzekł o nich Tacyt: *«truces et coerulei oculi, rutilae comae, magna corpora.»* Cechy te nazwać można germańskimi; wspólne są bowiem Westfalii, Hanowerowi, Prussom, Saxonii — Rodzielić się dają na trzy odmiany 1) *Westfalską*: twarz trójkątną, dla zwięzienia szczęki niższej — 2) na *Saską*, jak w Dreźnie, Lipsku: twarz podłużną, ciało szerokie, głowa kwadratowa, nos prosty długi, gęba wielka, jagody wystające, wzrost duży — 3) na odmianę *Pruską*, za której wyobrażenie Lombard twarz sławnego Humboldta podaje. — Narody Sławiańskie mimo znacznych różnic, w głównych cechach są do siebie zbliżone — Wendy czyli Wandale mieszkający w górach Luzacji, mają wzrost duży, plecy szerokie, skórę żółtawą, rysy wyraźne, oczy małe wąskie, nos prosty płaski, gębę dużą, szczękę niższą wielką i poziomą, wzgórek w połączeniu jej środka z ramionami tworzącą. Pokolenie to dotąd Sła-

wiańskiego używa języka — Czechy mają twarz okrągłą, czoło spłaszczone na bokach, czasem ku tyłowi głowy zbiegające, oczy małe, brwi gęste, nos krótki płaski, skrzydełka rozwarłe mający, jagody wystające, brózdę nosową bardzo wyraźną, usta grube, zęby wystające, podbródek szeroki, szczękę niższą dużą, kolor skóry żółtawy, włosy najczęściej ciemne — Około Toeplitz, Karlsbadu, Eger, są okolice ludu pokolenia Germano-Saxońskiego, czego i twarze i język ich dowodzą — Około Pragi lud zachował rysy do mieszkańców Bawaryi i nadbrzeżów Renu podobne. Są to jak się zdaje ostatki pokolenia Czechów przed napływem Sławian istniejącego. — Austriacy nie mają swoich cech fizyologicznych. Największa ich część ma rysy Sławiańskie. Sławianie bowiem idąc ze Wschodu zaleli całą Europę. Porównując historyków, łatwo widzieć można że Gotowie, Ostrogoty i Wandale, byli szczepem Sławiańskim — Ze trzech zatem odmian Germańskich wschodnią i najbardziej w Europie rozszerzona jest Sławiańska: część Austrii, Saxonii, Węgry, Czechy, Rosya i Polska do niej należą — z dwóch zachodnich, Północna czyli Niemiecka, zajmuje Prussy, Saxonję, Hanower, Westfalię — Południowa, Bawaryę, Wirtemberg, Alzacyę, Baden i nadbrzeża Renu. Ród Cimbrów wyszedłszy z Jutlandyi (Chersonesu Cymeryjskiego) zalał Niemcy, Galię, Włochy, Saxonję, Francję, Normandję, pod Belgów, Saxonów, Franków Normandów i t. d. nazwiskiem. Flamandzcy zachowali jak się zdaje cechy dawnych Gallów, którzy mieli głowę okrągłą, twarz owalną zaokrągloną, nos prosty, podbródzie okrągłe, wzrost średni. Rysy te dające się postrzegać w południowych Niemczech i Czechach, każą się domyślać, że ludy te wzajemnie wzięły swój początek od Gallów, którzy za świadectwem Cezara i Tacyta aż po Dunaj rościągali swoje siedliska.

Te są najkrócej zebrane wypadki postrzeżeń D. Lombard. Życzyłoby należało, aby kto z naszych rodaków na podobną w kraju chciał się zdobyć pracę. W samej bowiem Litwie tak częste w rysach, zwyczajach mówie napotykać się dają różnice, że zbiór ich rozważny, prawdziwie ciekawą i nauczającą stałby się przysługą.

(Dr. Mor.)

— *S Paryża*. Z dzienników Paryskich dowiadujemy się o wyjściu dzieł, których tytuły nie będą dla Polskich czytelników obojętne. *Essai historique sur la legislation polonaise* t. j. Rozprawa historyczna o polskim prawodawstwie cywilnem i karnem do czasów Jagiellońskich, od r. 930 do 1430 przez Joachima Lelewela. 8°. 83 str. Jest to jak widać z ogłoszeń skrócenie dzieła wydanego przed dwoma laty w Warszawie. Początkowe prawodawstwo polskie i t. d. *Chants polonais nationaux et populaires* t. j. Śpiewy polskie narodowe i gminne z przygrywaniami piano i arfy z tekstami i objaśnieniami, wydane przez Alberta Sowińskiego i przełożone na francuskie przez G. Fulgence i J. de Frémont. 1 poszyt. z winietą Oleszczyńskiego. Dwa poszyty mają kosztować 30 fr. — S powodu wydanego tłumaczenia Poezyi Mickiewicza (*Poésies d'Adam Mickiewicz traduites du polonais, par*

MM. F. Miaskowski et G. Fulgence, Paris 1830. Sedillot, grand in 8. de 80 pages avec le portrait de l'auteur: prix 3 fr. 75 c.) dzienniki paryskie zawierają rozbiory dzieł naszego poety, wszystkie na zaszczyt naszej literaturze służące, szkoda tylko że wiadomości biograficzne o nim wszędzie są licznymi błędami skażone. — Z nowości poetycznych najwięcej zajmują uwagę Lamartina *Harmonie poetyczne* (*Harmonies poetiques et religieuses*), których pierwsze wydanie już zostało rozkupione. Z mniejszym zapamiętaniem mówią dzienniki o *wspomnieniach poetycznych* (*Souvenirs poetiques* par M. de Beauchêne) — *Revue de Paris* pisze: „dzienniki Polskie zachwalają książkę wydaną wprawdzie przed trzema laty, lecz mało bardzo wiadomą. Tytuł *Proby Dramatyczne*: wydrukowane w klasztorze Bazylianów w Poczajowie, w gubernii Wołyńskiej. Autor P. Józef Korzeniewski usiłował zastąpić wiersze trzynasto-zgłoskowe używane w dramacie, wierszami jedynasto-zgłoskowymi nierymowem: tom ten zawiera Klarę drama w jednym akcie i Anieł, tragedję w 5 aktach. Nowość ta w poezji zajęła mocno polskich poetów i P. Korzeniewski uważany za coś nakształt (regardé comme une espèce) Wiktora Hugo, doznał ostrej krytyki. Cały cudzysłów zdaje się być napisanym przez Polaka: a w takim razie godzi się zapytać, czy warto podawać do dzienników zagranicznych wiadomości niedokładne, niepewne, jak tu nawet fałszywe. Gdzież były, gdzie są te ostre krytyki? Zdaje się że pisarz był za nadto pewny wielkości zaszczytu jaki sprawił pocie polskiemu, porównyując go z poetą Francuskim.

— *Szkoły Niedzielne w Ameryce*. Piąte sprawozdanie towarzystwa Amerykańskiego Szkół niedzielnych (*The fifth Report of the American Sunday School Union et Philadelphia 1829.*) zawiera wiele szczegółów rzucających światło na stan publicznej instrukcji w Stanach Zjednoczonych. Liczba uczniów w Szkołach niedzielnych w r. 1828 była 259,656 a w ciągu roku powiększyła się o 89,546. Liczba nauczycieli i monitorów dochodzi do 52,663; wszyscy pełnią swoje obowiązki bezpłatnie. Licząc jak to było w początkach zapłatę nauczycieli i monitorów po $\frac{55}{100}$ dolara (czyli po 1 franku 78 sant.) wypadałoby na platę ogólną 903,697 dolarów (4,800,000 fr.) Taką to sumę oszczędziła gorliwość o dobro kraju. Towarzystwo drukuje prócz tego książki stosowne do swoich zamiarów i takich książek od Maja 1828 do Maja 1829 wydało 877,990. W tej liczbie:

- 1) Dzieł do książki przy szkołach niedzielnych 447,000.
- 2) Innych druków jako to biblii, katechizmów, pieśni duchownych 237,740.
- 3) Exemplały pisma *Magazine* dla Dyrektorów szkół niedzielnych 36,280.
- 4) Exemplały pisma pod tytułem *Przegląd młodzi* 157,020.

Od swego założenia, towarzystwo wydało o książek 6,098,899. W jednym Nowym Jorku księżnica dla ludu liczy 75,893 tomów. Dochód towarzystwa w 1828 wynosił 409,780 franków a summa z darów prywatnych złożona, równa się kosztom w budżecie Francji przeznaczonym na początkową instrukcję.

— W 13 dodatku do pisma, o którym już wspomnieliśmy w Tygodniku Provinzialblatt i t. d. Umieszczony jest artykuł podpisany literą M. (jeśli się nie mylimy znaczącą głośnego niegdyś w literaturze Niemieckiej Merkela) o niemieckim tłumaczeniu znanego już i w Polsce romansu Wyżygini. Czytamy w nim uwagę, wartą powtórzenia. „Autor w przedmowie przypisał książkę Ministrowi Spraw Wewnętrznych Zakrewskiemu: w takim piśmie jest to dowód uszanowania obu stronom przynoszący zaszczyt. Zwycięstwo prawdy i sprawiedliwości jest już w pół zapewnione, kiedy ich obronę brać na siebie może, ten w czyjej jest mocy przykładać się do tego zwycięstwa: i kiedy ten, kto prawdę roztropnie wyrzekł, otwarcie się do niej przyznaje. Wyżygini ten jest dziełem patryotycznym i godną pochwały książką: ale nie można nie żałować, że Wyżygini zamiast co bawi u Kirgizów, nie odbywa podróży studentskiej po wszystkich Uniwersytetach krajowych. Większa ich część tak mało jest znana, a jednak wszystkie są tak wielce ważne dla Państwa.

— Ryski miejski Konsystorz iednogłośnie postanowił, ogłoszone s powodu obchodu 500-letniej setnicy, oddania Augsburskiego wyznania „życie Lutra przez Pastora Thiel, przetłumaczyć na język Łotewski i rozdać należącym do miasta właścicielom. Po 10 groszy pol. w Rydze sprzedaje się wydane po Łotewsku ogłoszenie uroczystości wyznania i czytanej w Łotewskim kościele s tego powodu modlitwy. Znawcy chwala styl Łotewski w tym piśmie.

— Posiedzenie Śto. Jańskie Mitawskiego naukowego Towarzystwa (*Gesellschaft für Literatur und Kunst*) składało się tylko z dziewięciu osób i nic nie sprawiło oprócz wyboru zagranicznych członków w *Filadelfii* i *Islandii* (!?). Zdaje się że „drzemie” obudzenie się jego kiedyś będzie bardzo ważne.

(Lit. Begl. z Provin. bl.)

— Na brzegach Wexford w Irlandyi nad ciałną dwiema górami opasaną zatoką, odkryto stare miasto Bannow całe piaskiem zasypane. W środku pustej równiny sterczało, długo niepostrzeżone ostrze wieży, której pilniejsze obejrzenie dało powód do tego odkrycia.

— Wkrótce ma wyjść nowe dzieło Waltera Skota, pod tytułem *Historja demonologii i czarnocięstwa*. Wiadomo iż autor od dawna zbierał do niej we wszystkich krajach materiały.

— W Warszawie w głównym Ratuszu 3 Lip. odbyło się posiedzenie członków towarzystwa wspierającego instytut dzieci moralnie zaniedbanych. Hr. Skarbek zdał sprawę z dotychczasowego działania. Dochody na teraz zapewnione instytutowi wynoszą 9,590 zł. p.

— Wynalasca sposobu oświecania gazem, założyciel towarzystwa gazowego w Londynie P. Winsor, umarł w Paryżu 11 Maja b. r. w 68 roku wieku swego. Był on rodowitym Niemcem, ale dla dogodzenia anglomanii, zagęszczając się teraz tak powszechnie, przemienił swe nazwisko na Winzer i został Anglikiem.